

Θέσεις της ColourYouth σχετικά με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Διακρίσεις

Εισαγωγή

Η προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και η πρόληψη για την τήρησή τους σε διεθνές επίπεδο συνιστά μια αδιάκοπη διαδικασία. Η Ελλάδα δεσμεύεται από το εθνικό, το ευρωπαϊκό και το διεθνές δίκαιο να τηρεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και να λαμβάνει μέτρα για την προστασία τους (μεταξύ άλλων, από το Σύνταγμα, το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα).

Η Colour Youth, σύμφωνα με τις αρχές της Yogyakarta, υποστηρίζει το δικαίωμα στην ισότητα και την απαγόρευση των διακρίσεων, καθώς κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς διάκριση με κριτήριο τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου. Εφόσον όλοι οι άνθρωποι είναι γεννημένοι ελεύθεροι και ίσοι ως προς την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα, στηρίζει ενέργειες που προάγουν την καταπολέμηση των διακρίσεων όχι μόνο στο εν λόγω πεδίο, αλλά κι όλων όσων στοχεύουν στην μείωση της ανθρώπινης αξίας λόγω φυλής, εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας κ.λπ., επιχειρεί δηλαδή να έχει μια διαθεματική προσέγγιση (inter-sectional approach).

Η κατάσταση στην Ελλάδα: Αναποτελεσματικότητα, βία και ανοχή

Το ελληνικό κράτος έχει σε μεγάλο βαθμό σταθεί αναποτελεσματικό απέναντι στην πρόληψη και αντιμετώπιση των παραβιάσεων που ανακύπτουν. Η οικονομική κρίση συνιστά πραγματικότητα που πλήττει το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας αλλά παράλληλα λειτουργεί ως δικαιολογία για επίδειξη πρωτοφανούς αδιαφορίας, άσκησης βίας λεκτικής και σωματικής σε ιδιωτικό και δημόσιο επίπεδο δημιουργώντας πλαίσιο ανοχής σε ρατσιστικές, ομοφοβικές, τρανσφοβικές και σεξιστικές συμπεριφορές, καθώς και ανάδειξη φασιστικών μορφωμάτων όπως η Χρυσή Αυγή. Με τον εκφασισμό της κοινωνίας συμβαδίζει η έλλειψη αποδοχής κι ανεκτικότητας προς τη διαφορετικότητα στο ευρύτερο φάσμα της.

Η Ελλάδα πλέον καταλαμβάνει την πέμπτη θέση στον πίνακα των χωρών που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με την ετήσια έκθεση απολογισμού που δημοσίευσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου για το 2015¹. Μεγάλος αριθμός αποφάσεων αφορά στην παραβίαση του άρθρου 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που αφορά στο δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία κι ασφάλεια.

Σημαντικός αριθμός εκθέσεων διεθνών κι ευρωπαϊκών φορέων για την Ελλάδα έχει συγκεντρωθεί από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), η οποία αποτελεί συμβουλευτικό όργανο της Πολιτείας σε θέματα προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Στην ΕΕΔΑ υπάγεται το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, το οποίο το 2015 κατέγραψε 273 περιστατικά ρατσιστικής βίας με περισσότερα από 300 θύματα. Τα 185 περιστατικά αφορούσαν σε βία κατά LGBTQI+ ατόμων, ενώ οι περισσότερες καταγραφές ομοφοβικών και τρανσφοβικών επιθέσεων προήλθαν από την οργάνωση Colour Youth - Κοινότητα LGBTQI+ Νέων Αθήνας.²

Αστυνομική βία

Σύμφωνα με έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας το 2012 η αστυνομική βία έχει αυξηθεί κατακόρυφα, με καταπατήσεις από μέλη των σωμάτων ασφαλείας και τις συνθήκες ατιμωρησίας να διατηρούνται. Ενδεικτικά, κατά την τελευταία δεκαετία, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) έχει διαπιστώσει ότι η Ελλάδα παραβίασε τα Άρθρα 2 (δικαίωμα στη ζωή) ή 3 (απαγόρευση βασανιστηρίων ή άλλων μορφών κακομεταχείρισης) σε 11 υποθέσεις που αφορούσαν παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων από μέλη των σωμάτων ασφαλείας.³

Επισημαίνεται πως πολυάριθμα περιστατικά αστυνομικής βίας δεν καταλήγουν στο ΕΔΔΑ, κάνοντας τον πραγματικό αριθμό πολύ μεγαλύτερο. Επιπροσθέτως, η σύνδεση των αστυνομικών αρχών με την Χρυσή Αυγή λαμβάνει

¹ Ετήσια έκθεση απολογισμού του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου για το 2015.

² Ετήσια έκθεση του Δικτύου Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας για το 2015.

³ Διεθνής Αμνηστία, Αστυνομική Βία στην Ελλάδα – Όχι μόνο «μεμονομένα περιστατικά», 2012, σελ. 7.

σημαντικότερη έκταση, καθιστώντας την αμερόληπτη παρέμβασή των πρώτων εξαιρετικά αμφίβολη. Επιπλέον, βία μη προερχόμενη από την αστυνομία συχνά γίνεται ανεκτή και δεν καταγγέλλεται/αντιμετωπίζεται.

Στα πλαίσια της LGBTQI+ κοινότητας, περιστατικά ομοφοβίας και τρανσφοβίας δεν καταγγέλλονται ή καταγγέλλονται χωρίς να καταγράφεται διευκρίνιση για τη φύση της επίθεσης που στοχοποιεί άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό, έκφραση και ταυτότητα φύλου.

Συχνά τα LGBTQI+ άτομα δε νιώθουν ασφαλή ώστε να καταγγείλουν περιστατικά εις βάρος τους στις αρχές λόγω αδιαφορίας κι ελλιπούς ενημέρωσης από την πλευρά της αστυνομίας, αλλά και φόβο για αρνητική αντιμετώπιση/ άσκηση βίας.⁴ Ακόμη, η αστυνομία καλείται στην προσαγωγή ατόμων από ευάλωτες ομάδες, όπως αναφέρεται αμέσως παρακάτω, ακόμη ένα γεγονός που δεν δημιουργεί συνθήκες ασφάλειας κι εμπιστοσύνης στα LGBTQI+ άτομα ώστε να της απευθυνθούν.

Μέτρα που στοχοποιούν ευάλωτες κοινωνικές ομάδες (Ξένιος Δίας, διαπόμπευση οροθετικών)

Μέτρα όπως η επιχείρηση Ξένιος Δίας το 2012 προάγουν διακρίσεις και καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, στοχοποιώντας όχι μόνο μετανάστες αλλά και άλλες ευάλωτες ομάδες, όπως τα τρανς άτομα. Σύμφωνα με δελτίο τύπου που εξέδωσε το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών (ΣΥΔ) «το βράδυ της Πέμπτης 9 Αυγούστου 2012, σε μαζική επιχείρηση σκούπα της αστυνομίας προσήχθησαν περίπου 25 τρανς άτομα, οδηγήθηκαν σε υπηρεσίες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής χωρίς καμία επαρκή αιτιολογία, και τους έγινε υποχρεωτική εξέταση τεστ hiv, από γιατρό του ΚΕΕΛΠΝΟ, δεν βρέθηκαν θετικά και στη συνέχεια αφέθηκαν ελεύθερα».⁵

Κατάφωρη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παραβίαση των προσωπικών δεδομένων και του ιατρικού απορρήτου υπήρξε και στην περίπτωση της δημοσίευσης των στοιχείων των οροθετικών εργατριών του σεξ την άνοιξη του 2012, με τη συμμετοχή της αστυνομίας και του υπουργείου Υγείας και την ανοχή του ΚΕΕΛΠΝΟ να οδηγούν σε ακραίο στιγματισμό και ποινική δίωξη των τελευταίων τροχών της αμάξης. Σημειώνεται πως έλεγχοι έγιναν και σε τρανς άτομα, στιγματίζοντάς τα ξανά, χωρίς όμως να συλληφθούν και να κρατηθούν.

Τα δύο περιστατικά αυτά από το πρόσφατο παρελθόν είναι αντιπροσωπευτικά των κινδύνων που αντιμετωπίζουν ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες στην Ελλάδα. Ακόμα και όταν ο κίνδυνος δεν εκδηλώνεται με εκτεταμένες επιχειρήσεις δίωξης ο φόβος και η ανησυχία μεταξύ των μελών των ομάδων αυτών είναι υπαρκτός.

LGBTQI+ και Δημόσιος Χώρος

Τα LGBTQI+ άτομα στην Ελλάδα έρχονται συχνά αντιμέτωπα με αδικαιολόγητη απόρριψη και βία. Υπάρχει συχνή λογοκρισία LGBTQI+ θεμάτων από τα ΜΜΕ, με ακόμη συχνότερη την αποσιώπησή τους και την αντιμετώπισή τους ως θέματα ήσσονος σημασίας μπροστά σε άλλα, πιο επείγοντα. Η συντήρηση στερεοτύπων δημιουργεί ένα ασφυκτικό κλίμα ειδικά για τους νέους και τις νέες με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό ή/και ταυτότητα φύλου, εφόσον δέχονται μεγάλες πιέσεις για ενσωμάτωση σε ένα ετεροκανονικό μοντέλο με τίμημα το δικαίωμα στη σεξουαλική αυτοδιάθεση και την ελεύθερη έκφραση σε όλο το φάσμα της ζωής τους.

Η αρνητική στάση μελών του κλήρου σε υψηλά αξιώματα κλιμακώνεται σε πολλές περιπτώσεις σε ρητορική μίσους. Μέλη του κλήρου καλούν επανειλημμένα σε βία εναντίον της LGBTQI+ κοινότητας και επιχειρούν τη φίμωση της ελευθερίας του λόγου, ενώ ασκούν ρητορική μίσους σε δημόσιο λόγο ανεπιφύλακτα, χωρίς να έπεται καμία ποινική δίωξη τους, ακόμα και όταν αυτή η ρητορική καλεί ευθέως το ακροατήριο σε άσκηση βίας. Αντίστοιχα, και στην πολιτική σκηνή οι περιπτώσεις ομοφοβικού/αμφιφοβικού/τρανσφοβικού λόγου δεν είναι σπάνιες, με πολιτικούς όχι μόνο να τάσσονται δημοσίως κατά της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των LGBTQI+ ατόμων, αλλά να αναφέρονται με κακοποιητική και προσβλητική γλώσσα σε αυτά τα ζητήματα εντός της Βουλής.

LGBTQI+ πρόσφυγες

Σύμφωνα με την Σύμβαση της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς του πρόσφυγα και την Οδηγία 2004/83/ΕΚ, οι LGBTQI+ αιτούντες άσυλο που καταδιώκονται εξαιτίας του σεξουαλικού προσανατολισμού ή/και της ταυτότητας φύλου τους μπορούν να αναγνωρίζονται στα κράτη μέλη της Ε.Ε. ως πρόσφυγες που ανήκουν σε “ειδική κοινωνική ομάδα”.

⁴ Βλ. Θανάσης Θεοφιλόπουλος, Ομοφοβική, τρανσφοβική βία και διακρίσεις στην Ελλάδα: Έκθεση αποτελεσμάτων Έργου «Πες το σ' εμάς». 01/04/2014 – 30/11/2015, Αθήνα 2015, Colour Youth – Κοινότητα LGBTQI+ Νέων Αθήνας, σελ 23.

⁵ Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών, Δελτίο Τύπου 16.8.2012: «Προσαγωγές τρανς ατόμων στην επιχείρηση ‘Ξένιος Ζευς’

Στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή δεν προβλέπεται:

- Δικαίωμα σύναψης γάμου και τεκνοθεσίας σε ομόφυλα ζευγάρια.
- Καμία θεσμική προστασία από τις πράξεις ρατσισμού με εξαίρεση το νόμο 3304/2005 για τις διακρίσεις στην εργασία (όπου χρησιμοποιείται ο προβληματικός όρος «γενετήσιος προσανατολισμός» ενώ παραλείπεται η ταυτότητα κι έκφραση φύλου)
- Καμία αναγνώριση για το κοινωνικό φύλο ή την ταυτότητα κι έκφραση φύλου .
- Καμία φροντίδα για τα άτομα που πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας ή γίνονται αντικείμενα εκφοβισμού (bullying), στο σχολείο ή στον κοινωνικό τους περίγυρο λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού και της ταυτότητας κι έκφρασης φύλου τους.

Η νομοθεσία επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τη σύνδεση κράτους-εκκλησίας, με τις αποφάσεις που λαμβάνονται συχνά να αντικατοπτρίζουν τις κοινωνικές συμβάσεις κι όχι τις διεθνείς διατάξεις.

Στόχοι και Διεκδικήσεις

Η Colour Youth διεκδικεί την εφαρμογή και πλήρη σεβασμό των διεθνών συμβάσεων που έχει υπογράψει η Ελλάδα σχετικά με τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ισότιμη μεταχείριση και των σχετικών ρυθμίσεων του ενωσιακού δικαίου. Σύμφωνα με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου «όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα» και «κάθε άνθρωπος δικαιούται να επικαλείται όλα τα δικαιώματα και όλες τις ελευθερίες που προκηρύσσει η παρούσα Διακήρυξη, χωρίς καμία απολύτως διάκριση, ειδικότερα ως προς τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τις θρησκείες, τις πολιτικές ή οποιοσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση». ⁶

Αν και δεν αναφέρεται σαφώς η διάκριση λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου, στην ευρεία αυτή διατύπωση συμπεριλαμβάνονται σαφώς και ο σεξουαλικός προσανατολισμός και η ταυτότητα φύλου.

Με βάση το Διεθνές, το Ενωσιακό και το Εθνικό δίκαιο διεκδικούμε τα παρακάτω.

Διεκδικούμε ως προς τον πολιτικό γάμο και τη γονεϊκότητα:

1. Αναγνώριση για όλα τα ζευγάρια, ανεξαρτήτως φύλου των δύο συντρόφων, του δικαιώματος στον πολιτικό γάμο, με πλήρη δικαιώματα (παροχές εγγάμων, επιδόματα, γονικές άδειες, επιμέλειες τέκνων, δικαιώματα τεκνοθεσίας, συνταξιοδότησης, κληρονομιάς και λοιπών φορολογικών ζητημάτων).
2. Καμία αρνητική διάκριση σε θέματα τεκνοθεσίας, υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, αναδοχής και παρένθετης μητρότητας λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου των υποψηφίων θετών γονιών, όπως προτείνει και η UNICEF στο *9ο positionpaper* που εξέδωσε τον Νοέμβριο του 2014. ⁷
3. Επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, ώστε να περιλαμβάνει όλα τα άτομα που βρίσκονται σε σχέση συμβίωσης, ανεξάρτητα από το φύλο και τον αριθμό τους.
4. Διευκόλυνση των διαδικασιών και μείωση της γραφειοκρατίας της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, της παρένθετης μητρότητας, της τεκνοθεσίας και της αναδοχής.

Διεκδικούμε ως προς τους LGBTQI+ πρόσφυγες:

1. Επέκταση της νομοθεσίας που αφορά στο καθεστώς του πρόσφυγα και στο καθεστώς δικαιούχου διεθνούς προστασίας για να βοηθηθούν αποτελεσματικά LGBTQI+ άτομα που προέρχονται από χώρες όπου διώκονται ποινικά για τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή και την ταυτότητα και έκφραση φύλου τους ή έχουν δεχθεί θεσμική βία για την ταυτότητά τους αυτή, σύμφωνα με την Αρχή 23 των Αρχών της Yogyakarta, της Οδηγίας 2004/83/EK

⁶ Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, άρθρα 1 και 2

⁷ UNICEF, “Eliminating discrimination against children and parents based on sexual orientation and/ or gender identity”, Current Issues No. 9, Νοέμβριος 2014.

του Ευρωκοινοβουλίου και της Σύμβασης της Γενεύης του 1951. Οι χώρες αυτές δε θα πρέπει να θεωρούνται ως “ασφαλείς χώρες καταγωγής”.⁸

2. Η ταυτοποίηση του σεξουαλικού προσανατολισμού ή/και της ταυτότητας φύλου πρέπει να βασίζεται στον αυτοπροσδιορισμό του αιτούντος ασύλου και να μην λαμβάνεται υπόψη η προγενέστερη αποκάλυψη της ταυτότητάς του στη χώρα προέλευσης ή η προγενέστερη οικογενειακή του κατάσταση.
4. Οι LGBTQI+ αιτούντες ασύλου πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μεταφέρονται σε μονό δωμάτιο ή σε άλλο κέντρο υποδοχής αν δέχονται παρενοχλήσεις ή βία. Οι παραβάτες να μεταφέρονται, εναλλακτικά, σε άλλο κέντρο υποδοχής. Να δημιουργηθεί ένα κατάλληλο και αποτελεσματικό σύστημα υποβολής καταγγελιών για την αντιμετώπιση της παρενόχλησης και της βίας κατά των LGBTQI+ αιτούντων στα κέντρα υποδοχής.

Διεκδικούμε ως προς την ενδοοικογενειακή βία:

1. Συνεργασία με δημόσιους αλλά και ιδιωτικούς φορείς και άτομα για την δημιουργία ξενώνα με σκοπό την υποστήριξη LGBTQI+ ατόμων που βρίσκονται σε φυσική δυσκολία ή αποτελούν θύματα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Κύρωση από την Ελληνική Βουλή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (γνωστή και ως Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης). Ζητάμε την υλοποίησή της, όπως προτείνει και η ίδια η Σύμβαση, με ενιαίο νόμο
3. Αντιμετώπιση ενδοοικογενειακής βίας, συγκεκριμένα όταν αυτή στρέφεται εναντίον παιδιού από τους γονείς/ κηδεμόνες/οικογενειακού περιβάλλοντος λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού – ταυτότητας κι έκφρασης φύλου του, σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού του ΟΗΕ. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της διεθνούς σύμβασης «τα συμβαλλόμενα κράτη υποχρεούνται να σέβονται τα αναφερόμενα δικαιώματα [...] χωρίς καμία διάκριση φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων του παιδιού ή των γονέων του ή των νόμιμων εκπροσώπων του ή της εθνικής, εθνικιστικής ή κοινωνικής καταγωγής τους, της περιουσιακής τους κατάστασης, της ανικανότητάς τους, της γέννησής τους ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης». Ζητούμε τη ρητή αναφορά στο σεβασμό στον σεξουαλικό προσανατολισμό και ταυτότητας ή έκφρασης φύλου.

Διεκδικούμε ως προς την αντιμετώπιση της βίας και των διακρίσεων:

1. Συμμετοχή μίας εκ των θεσμικών LGBTQI+ μη κυβερνητικών οργανώσεων στην Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Θεωρούμε πως η συμμετοχή μιας τέτοιας οργάνωσης στην ΕΕΔΑ είναι καθοριστικής σημασίας για τη διασφάλιση των LGBTQI+ δικαιωμάτων.
2. Εκπαίδευση της αστυνομίας (κατά την διάρκεια μαθημάτων νομικού περιεχομένου όπως ποινικού δικαίου, ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου, καθώς και κατά τη διάρκεια μαθημάτων κοινωνικού περιεχομένου όπως κοινωνιολογία και ανθρώπινα δικαιώματα) ώστε να αναγνωρίζονται και να καταγράφονται με ακρίβεια ομοφοβικές και τρανσοφοβικές επιθέσεις. Κατοχυρωμένη υποχρέωση της αστυνομίας να επεμβαίνει σε τέτοια περιστατικά και να τα καταγράφει. Επέκταση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου του ν. 927/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το ν. 4285/2014, ώστε να επιβάλλονται νομικά οι εκπαιδεύσεις αυτές.
3. Επέκταση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου του ν. 927/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το ν. 4285/2014, ώστε να εκπαιδεύει όλα τα κρατικά όργανα που εμπλέκονται στη διαδικασία απονομής της δικαιოსύνης (Εθνική Σχολή Δικαστών, σεμινάρια για τους εν ενεργεία δικαστές/εισαγγελείς κ.ο.κ.), στη διαδικασία εκπαίδευσης (προσθήκη μαθημάτων σε όλες τις σχολές στις οποίες φοιτούν εν δυνάμει εκπαιδευτικοί, σεμινάρια για τους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς). Οι εκπαιδεύσεις αυτές να γίνονται σε συνεργασία με εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών.
4. Επέκταση αντιρατσιστικού νομοσχεδίου του ν. 927/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το ν. 4285/2014 ώστε να προστατεύει πλήρως τα θύματα και τους ουσιώδεις μάρτυρες των ρατσιστικών επιθέσεων. Ζητάμε την παροχή

⁸ Βλ. και UNCHR, GUIDELINES ON INTERNATIONAL PROTECTION NO. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 23 Οκτωβρίου 2012.

άδειας διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε πολίτες τρίτων χωρών που βρίσκονται στην Ελλάδα (σαφή νομοθέτηση της ΚΥΑ 30651/2014) αλλά και παροχή στέγης και διατροφής σε όσα θύματα/μάρτυρες το επιθυμούν μέχρι και την αμετάκλητη εκδίκαση της καταγγελίας.

5. Επέκταση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου του ν. 927/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το ν. 4285/2014, ώστε να συμπεριληφθούν οι διακρίσεις με βάση τα χαρακτηριστικά που καθορίζουν το βιολογικό φύλο.
6. Κύρωση από τη Βουλή των Ελλήνων του 12ου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.
7. Δημιουργία Ομάδας Δράσης για την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας, η οποία θα πρέπει να αποτελείται από τις σχετικές αρχές, το Συνήγορο του Πολίτη, την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και ΜΚΟ, ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των αρχών και της κοινωνίας των πολιτών για το θέμα αυτό. Η στρατηγική αυτή θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνει μια ανάλυση της κατάστασης, μια επισκόπηση υφιστάμενων μέτρων, των κενών και των αναγκών, και στρατηγικές συστάσεις για τον τρόπο αντιμετώπισής τους, συμπεριλαμβανομένων στόχων και μετρήσιμων δεικτών. Σε αυτό γνωμοδοτεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI).
9. Δημιουργία επίσημου και ενιαίου συστήματος καταγραφής και παρακολούθησης των ρατσιστικών εγκλημάτων, σε συνεργασία με την αστυνομία και κάθε κυβερνητικό ή μη φορέα ο οποίος συλλέγει σχετικά στοιχεία στα πρότυπα του Δικτύου Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας.

Διεκδικούμε επίσης:

Αναθεώρηση της 2ης παραγράφου του άρθρου 5 του Συντάγματος. Να αναθεωρηθεί ώστε να συμπεριλαμβάνει το κοινωνικό φύλο, την ταυτότητα και έκφραση φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό στις διακρίσεις.

Δημιουργία, σε συνεργασία κράτους με τις ανεξάρτητες ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στο θέμα, παρατηρητηρίου για τα εγκλήματα μίσους και τις διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας/έκφρασης φύλου, με επιστημονικά ορθή στατιστική καταγραφή των περιστατικών από εξειδικευμένο και εκπαιδευμένο προσωπικό.

Την ισότιμη πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες των LGBTQI+ ατόμων. Όχι στη μειωμένη ποιότητα ή στην άρνηση παροχής υπηρεσιών σε άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό ή/και ταυτότητα φύλου.

Προτεινόμενες δράσεις

Οι προτεινόμενες δράσεις της Colour Youth που αφορούν στην καταπολέμηση των διακρίσεων και τη διεκδίκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορούν να χωριστούν σε δύο επίπεδα.

1. Δράσεις για διεκδικήσεις σε θεσμικό επίπεδο με:
  - Συγκέντρωση υπογραφών που θα δοθούν στους αρμόδιους φορείς.
  - Διοργάνωση διαμαρτυριών.
  - Επαφή με πολιτεία και δράση ως ομάδα πίεσης για την εφαρμογή των θεμελιωδών αρχών.
  - Συνεργασία με άλλες ΜΚΟ για την ανάδειξη των προβλημάτων στις αρχές.
2. Την κοινωνική ευαισθητοποίηση: Η Colour Youth πιστεύει στην αλληλοϋποστήριξη με άλλες LGBTQI+ οργανώσεις και τη συνεργασία για κοινές δράσεις με τρίτους που έχουν LGBTQI+ ατζέντα και σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την επίτευξη της μαζικοποίησης, προώθησης του κινήματος και την ενημέρωση του κόσμου. Η κοινωνική ευαισθητοποίηση γίνεται με έμφαση στα LGBTQI+ θέματα αλλά και για την προβολή ευρύτερων περιστατικών καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στα πλαίσια αυτής πραγματοποιούνται δράσεις όπως:

- Παροχή ενημερωτικού υλικού προς πάσα κατεύθυνση
- Δημιουργία βίντεο
- Εκδηλώσεις με σκοπό την ευαισθητοποίηση αλλά και τη σύσφιξη δεσμών με άλλες LGBTQI+ ομάδες και άτομα με πρωταρχικό σκοπό την καλλιέργεια συνθηκών αλληλεγγύης κι αλληλοϋποστήριξης.

Βιβλιογραφία/Πηγές

- UNCHR, Guidelines On International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 23 Οκτωβρίου 2012. Διαθέσιμο στο <http://www.unhcr.org/509136ca9.pdf>.
- UNICEF, Eliminating discrimination against children and parents based on sexual orientation and/or gender identity, Current Issues No. 9, Νοέμβριος 2014. Διαθέσιμο στο http://www.unicef.org/videoaudio/PDFs/Current_Issues_Paper-_Sexual_Identification_Gender_Identity.pdf.
- Αρχές της Yogyakarta. Διαθέσιμο στο <http://www.yogyakartaprinciples.org/>
- Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα.
- Διεθνής Αμνηστία, Αστυνομική Βία στην Ελλάδα – Όχι μόνο «μεμονομένα περιστατικά», 2012, σελ. 7. Διαθέσιμη στο https://www.amnesty.gr/wp-content/uploads/2012/07/Police-Violence-in-Greece_REPORT.pdf.
- Διεθνής Σύμβαση του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα του Παιδιού.
- Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, Ετήσια έκθεση του Δικτύου Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας για το 2015. Διαθέσιμη στο http://rvrn.org/wp-content/uploads/2016/04/Report_2015gr.pdf.
- ΕΔΔΑ, Ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Διαθέσιμη στο http://www.echr.coe.int/Documents/Annual_Report_2015_ENG.pdf.
- Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- Θανάσης Θεοφιλόπουλος, Ομοφοβική, τρανσφοβική βία και διακρίσεις στην Ελλάδα: Έκθεση αποτελεσμάτων Έργου «Πες το σ' εμάς». 01/04/2014 – 30/11/2015, Colour Youth – Κοινότητα LGBTQI+ Νέων Αθήνας, Αθήνα 2015.
- Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- Σύνταγμα της Ελλάδας.
- Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών, Προσαγωγές τρανς ατόμων στην επιχείρηση «Ξένιος Ζευς», Δελτίο Τύπου 16.8.2012. Διαθέσιμο στο <https://transgendersupportassociation.wordpress.com/2012/08/16/%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CE%B1%CE%B3%CF%89%CE%B3%CE%AD%CF%82-%CF%84%CF%81%CE%B1%CE%BD%CF%82->.
- Χάρτης των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.